

Nr 62

Av herr **Mellqvist m. fl.**, om elektrifiering av vissa järnvägslinjer i Dalarna.

Dalarna, ett av vårt lands främsta industri- och turistlandskap, genomkorsas av ett flertal järnvägslinjer. I huvudsak är också dessa linjer elektrifierade, även om det alltjämt återstår några betydelsefulla. Till denna kategori hör framför allt sträckorna Borlänge—Rättvik—Mora samt Falun—Rättvik.

Här skall inte närmare påpekas vilka besparingar som kan åstadkommas vid en övergång från ång- till eldrift. Det kan erinras om att av vårt lands trafikerade banlängd den elektrifierade linjelängden uppgår till omkring 40 procent. Trots detta ombesörjes för närvarande omkring 88 procent av hela trafikarbetet, mätt i bruttotonkm, av ellok och elmotorvagnar medan ångloken svarar för omkring 10 procent.

För befolkningen i Dalarna, som är bosatt utefter dessa järnvägslinjer, samt för de stora turistskaror, som året runt besöker landskapet, är det angeläget att med minsta möjliga tidsavbrott nå sin bestämmelseort.

Ur statens järnvägars egen synpunkt måste det också framstå som ytterst angeläget att komma bort från de tidsödande uppehåll, som nu måste förekomma i såväl Borlänge som Falun i samband med byte från el- till ånglok.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för elektrifiering av de järnvägslinjer som anförts i motionen.

Stockholm den 20 januari 1955

Sven Mellqvist

Erik Östrand

T. Fredriksson

Elsa Lindskog

Olof Persson